

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/194/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114200801
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2114200801.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci navrhovateľky: MUDr. D. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. X, H., zastúpenej: JUDr. Jana Fridrichová, advokátka, Jakubovo nám. 9, Bratislava, proti odporcom: 1/ I. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, U. a 2/ S. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, U., zastúpený odporkyňou v 1. rade, o zaplatenie 62,99 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcov proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 19. novembra 2014, č.k. 19C/38/2014-61, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovia 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania vo výške 29,99 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku do rúk jej advokátky.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa odporcom 1/ a 2/ uložil zaplatiť navrhovateľke spoločne a nerozdielne 62,99 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že odporcom 1/ a 2/ uložil zaplatiť navrhovateľke spoločne a nerozdielne náhradu trov konania vo výške 221,76 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku do rúk jej advokátky.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 511 ods. 1 a § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ako aj § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., keď na základe vykonaného dokazovania mal preukázaný skutkový stav tvrdý navrhovateľkou odporcovia v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 27C/72/2007 - I. G., S. G. a spoločnosť Technosol. s.r.o. boli zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke MUDr. D. W. náhradu trov konania vo výške 19.215 Sk/637,82 eur, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.01.2009, t.j. svoju povinnosť si podľa rozhodnutia súdu mali splniť najneskôr do 07.02.2009 (do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia) a dňom 08.02.2009 už boli v omeškaní s plnením peňažného dlhu, preto navrhovateľke vzniklo zo zákona právo na úrok z omeškania, ktorý si uplatnila s poukazom na inštitút premičania až dňom 10.01.2011 do 27.06.2012, kedy bola platba zúčtovaná na základe exekúcie a poukázaná súdnemu exekútorovi, čo odporkyňa 1/ potvrdila. Vzhľadom na to, že odporcovia v konaní vedenom pod sp. zn. 27C/72/2007 (I. G., S. G. a spoločnosť Technosol. s.r.o.) boli zaviazaní zaplatiť náhradu trov konania spoločne a nerozdielne, oprávnená - MUDr. I. W. (navrhovateľka v predmetnom konaní) mohla s poukazom na ust. § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich, preto námietka odporkyne 1/, že spoločníci obchodnej spoločnosti podľa Obchodného zákonníka zodpovedajú za svoje dlhy len do výšky nesplateného dlhu, neobstoja a je nedôvodná. Vzhľadom na uvedené súd zaviazal odporcov 1/ a 2/ zaplatiť navrhovateľke sumu 62,99 eur, čo predstavuje úrok z omeškania vo výške 0,027 % denne / 9,86 % ročne zo sumy 436,87 eur za 534 dní omeškania (táto suma v skutočnosti vychádza na 64,08 eur, navrhovateľka požadovala vyčíslený úrok vo výške 62,99 eur). Navrhovateľka si úrok z omeškania

uplatnila v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, keď výška základnej úrokovej sadzby ECB bola ku dňu 08.02.2009, kedy sa odporkyňa dostala do omeškania 2 % (v období od 21.01.2009 do 10.03.2009), navrhovateľka teda mohla požadovať úrok z omeškania maximálne vo výške 10 % ročne, žiadala 9,86 % ročne. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. O.s.p. tak, že úspešnej navrhovateľke priznal náhradu trov konania za súdny poplatok za návrh vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 221,76 eur za 3 úkony - prevzatie a príprava zastúpenia dňa 19.12.2013, návrh zo dňa 10.01.2014, zastupovanie na pojednávaní dňa 29.10.2014 podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b), c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. á 16,60 eur + režijný paušál podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky 1x v roku 2013 á 7,81eur + 2x v roku 2014 á 8,04 eur + cestovné náhrady podľa § 15 písm. a) citovanej vyhlášky dňa 29.10.2014 cesta H. - U. a späť, t.j. 110 km pri spotrebe 6,6 l/100km a cene PHM 1,457 eur/l t.j. 10,58 eur ((6,6/100) x 110 km x 1,457 eur) + paušálna náhrada 20,13 eur (110 km x 0,183 eur) + náhrada za stratu času podľa § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky 6 polhodín x 13,40 eur = 80,40 eur, t.j. trovy právneho zastúpenia spolu 184,80 eur + 20% DPH, t.j. 36,96 eur = 221,76 eur. Súd nepriznal navrhovateľke náhradu trov konania za úkon - písomné podanie na súd - vyjadrenie k odporcu zo dňa 11.06.2014, keď súd nežiadal takéto vyjadrenie, vo veci bolo nariadené pojednávanie, na ktorom sa splnomocnená zástupkyňa mala možnosť vyjadriť i k podanému odporu, toto podanie preto nebolo účelné, a to i s poukazom na nenáročnosť skutkového a právneho stavu predmetnej veci.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podali v zákonnej lehote odvolanie odporcovia, ktorí navrhli napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedli, že navrhovateľka išla do konania nepoctivo a účelovo si predmet konania nezákonne stanovila v mene slovenská koruna, hoci v nájomnej zmluve je nespochybniteľne uvedený nájom vo výške 2.700 eur. V čase vydania rozsudku okrem splateného vkladu v októbri 2004, bolo aj vymožené právo ručenia spoločníkmi v konaní 10Co/99/2007, ktorú skutočnosť v plnom rozsahu akceptoval odvolací súd v konaní sp. zn. 10Co/185/2009 z 09.02.2010. Namietli pochybenie súdu, ktoré videli v prehliadnutí závažnej právnej vady uzatvorenej nájomnej zmluvy, ktorá je absolútne neplatná pre právne vady. Celá žalobca bola podľa ich názoru účelová zo strany navrhovateľky, ktorá zneužila dohodu o odložení platenia nájmu 16.03.2006, ktorú dohodu potvrdila aj vydaním čestného prehlásenia z 29.05.2006 na prevádzkovanie kaviarne, ako aj vydaný súhlas na podpis nájomnej zmluvy 14.09.2006. Poukázali na to, že navrhovateľka veľmi dobre vedela, že si nájomnú zmluvu stavala tak, aby mohla využívať odpočítateľnú položku na bežné opravy a údržbu domu. Od 01.07.2002 nedala do nehnuteľnosti ani jeden halier na údržbu, ale za to si uplatnila pri zúčtovaní príjmov odpočítateľnú položku. Vedela dobre, že náklady spojené s rekonštrukciou, ako aj opravy idú na súkromné náklady spoločníkov. Pre právne vady v návrhu, ktoré súdy opakovane prehliadali, z čoho vyplývali škody pre spoločníkov spoločnosti Technosol, s. r. o. navrhli napadnutý rozsudok ako nezákonný zrušiť.

K odvolaniu odporcov sa písomne vyjadrila prostredníctvom zástupkyne navrhovateľka, ktorá navrhla napadnutý rozsudok z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania. Uviedla, že odporcovia odvolanie nepodali riadne, keď ich podanie z 09.12.2014 je len akýmsi vyjadrením ich širokospektrálnej nespokojnosti. Je teda otázkou, či podanie odporcov má všetky predpísané náležitosti v zmysle § 205 O.s.p. Odporcovia neuviedli nič, z čoho by bolo možné vyvodzovať namietanie dôvodnosti nároku navrhovateľky na úhradu dlhu. Argumentácia odporcov je koncipovaná právne nekorektne, títo dokonca nie celkom jasne opakujú to, čo hovorili doposiaľ v konaní sp. zn. 19C/38/2014, i v konaní týkajúcom sa zaplatenia dlžného nájomného. Všetko bolo podľa jej názoru už detailne ozrejmené a vyhodnotené a aktuálne vyjadrenia odporcu sú prejavom ich nespokojnosti s výsledkom činnosti súdov, čo je však právne irelevantné.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podali včas oprávnené osoby - účastníci konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcov nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 19C/38/2014 je zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 62,99 eur.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bolo návrhu vyhovené a odporcom bolo uložené spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke sumu 62,99 eur, ako aj náhradu trov konania vo výške 221,76 eur.

Odvolatelia odvolanie odôvodnili v podstate tým, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa nezodpovedá postupu vyplývajúcemu z ustanovenia § 132 O.s.p., pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logický rozpor, alebo ktoré odporujú ustanoveniam § 122 až § 135 O.s.p. Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. je daný, ak súd prvého stupňa posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistení skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnym závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Súd prvého stupňa sa vypořiadal so všetkými podstatnými námietkami odporcov a vzhľadom na to, že títo ani v odvolacom konaní neuviedli žiadne podstatné skutočnosti, na ktoré by bolo potrebné prihliadnúť, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Je potrebné dať za pravdu navrhovateľke, že odporcovia vo svojom odvolaní sa vyjadrujú k okolnostiam, ktoré boli predmetom predchádzajúcich konaní medzi účastníkmi konania, a ktoré vyplývali z uzatvorenej nájomnej zmluvy. Predmetom tohto konania však bolo zaplatenie úrokov z omeškania z dôvodu, že odporcovia navrhovateľke pohľadávku, ktorá jej bola priznaná rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 27C/72/2007 zo dňa 07.02.2008, a ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11.04.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/116/2008 zo dňa 27.11.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.01.2009 a vykonateľnosť dňa 08.02.2009, reálne uhradili až na základe exekúcie dňa 27.06.2012, na základe čoho boli teda v omeškaní so zaplatením pohľadávky v období od 09.02.2009 do 27.06.2012. Skutočnosti, ktoré viedli Okresný súd Trnava v konaní sp. zn. 27C/72/2007 a Krajský súd v Trnave v konaní sp. zn. 9Co/116/2008 k záveru, že je dôvodné odporcom uložiť zaplatiť navrhovateľke sumu 637,82 eur, už nemôžu byť rozhodné pre toto konanie, nakoľko vyššie uvedené rozsudky tak prvostupňového, ako aj odvolacieho súdu sú právoplatné a vykonateľné.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v dôvodu vecnej správnosti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, keď súd prvého stupňa správne rozhodol i o trovách konania a vo veci úspešnej navrhovateľke priznal náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnej navrhovateľke priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 29,99 eur titulom trov právneho zastúpenia s nasledujúcou špecifikáciou: 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) vo výške 16,60 eur a 1x režijný paušál vo výške 8,39 eur.

Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.